

Posudek oponenta diplomové práce

Diplomant: Jan Kratochvíl

Téma a rozsah práce: Omezování vlastnického práva k půdě (příčiny a právní formy)

Předložená práce má celkový rozsah 95 stran, z toho 80 stran vlastního textu. Kromě úvodu a závěru je výklad rozdělen do osmi částí věnovaných postupně vlastnictví půdy, příčinám omezování vlastnického práva k půdě, formám omezování vlastnického práva k půdě, omezování vycházejícímu ze soukromého práva, omezením vycházejícím z veřejného práva, vyvlastnění, evidenci omezení a nároku na náhradu újmy. Práci doplňují seznamy použitých zkrácených názvů a použitých zdrojů a povinné součásti (anglické shrnutí, abstrakty, klíčová slova).

Datum odevzdání práce: 29. dubna 2015

Aktuálnost (novost) tématu: Problematika omezování vlastnického práva k půdě patří k tradičním a odbornou literaturou poměrně hojně zpracovávaným tématům, rozhodně se však nejedná o téma vyčerpáné. Jeho aktuálnost v rovině právní teorie i praxe je dána nejen řadou sporných právních otázek (např. určení hranice mezi vnitřním a vnějším omezením a s tím související otázkou nároku na náhradu újmy omezením způsobené), ale též změnami právní úpravy, zejména v souvislosti s přijetím nového občanského zákoníku.

Náročnost tématu: Zvolené téma je rozsáhlé a právně složité, prolíná se v něm právo veřejné s právem soukromým a řada problémových (často právně-teoretických) otázek dosud není uspokojivě zodpovězena. Zároveň se však jedná o téma, jemuž je odbornou právní literaturou věnována poměrně značná pozornost, která jeho zpracování formou diplomové práce do jisté míry usnadňuje.

Hodnocení práce: Předložená diplomová práce je přepracovanou verzí práce předložené autorem v prosinci roku 2014, která byla pro formální a obsahové nedostatky klasifikována jako nedostatečná. Je zřejmé, že autor věnoval výtkám členů komise k původní verzi práce pozornost; novou verzí práce lze k obhajobě doporučit, byť i k ní mám některé připomínky. Formální stránku práce hodnotím jako velmi dobrou. Práce má srozumitelný styl, standardní grafickou úpravu a oproti původní verzi se v ní objevuje relativně málo chyb, ať již pravopisných, či z nepozornosti. Autor vhodně využívá relevantní judikaturu a svědomitě odkazuje na použité zdroje. Drobnou připomínku směřuji k úpravě poznámek pod čarou, které by měly být v celé práci psány jednotným typem písma a jejichž text by měl vždy začínat velkým písmenem a končit tečkou (i v případě jednoho slova či odkazu na ustanovení zákona). Struktura práce, byť nijak originální, je srozumitelná a neopomíjí žádný z významných aspektů problematiky. Nesouhlasím pouze s kapitolou 9.1, neboť po ní nenásleduje kapitola 9.2, „dělení“ na jednu kapitolu nemá smysl. Z hlediska obsahového hodnotím kladně snahu o ucelenost a přehlednost výkladu, naopak slabinou práce je převládající popisná metoda a absence výraznější kritické analýzy a věcně a úvah *de lege ferenda*. V této souvislosti je třeba říci, že autorův návrh zmíněný v samém závěru práce

(str. 86), aby problematika vyvlastnění byla komplexně upravena pouze jedním zákonem (včetně účelů vyvlastnění) je sporný, konkrétní účel vyvlastnění by dle mého názoru neměl být uveden v obecném vyvlastňovacím předpisu primárně procesní povahy. Jistě by však o této věci bylo možné diskutovat. Za špatně zpracovanou považuji poslední část výkladu, věnovanou nároku na náhradu újmy způsobené omezením vlastnického práva k půdě, v níž autor nelogicky přeskakuje z právní úpravy v novém občanském zákoníku na úpravu v předpisech veřejnoprávní povahy (zákon o vyvlastnění, vodní zákon), aniž by vysvětlil souvislosti a pokusil se o zobecnění pravidel poskytování náhrad za různé typy omezení. S poněkud chaotickým výkladem pak vůbec nekoresponduje věta, že „[s]ystém náhrad tedy dává vlastníkům půdy jistotu, že zásah do jejich vlastnického práva a vznikající újmy či ztráty jim budou nahrazeny.“ (str. 82). Přes tuto výtku však práci celkově hodnotím jako splňující požadavky pro tuto úroveň vědecké práce.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace:

S ohledem na výše uvedené konstatuji, že **práce splňuje požadavky kladené na diplomové práce na Právnické fakultě UK**, a **doporučuji** ji k ústní obhajobě s navrženým klasifikačním stupněm **velmi dobře až dobře**.

Kromě vyjádření k hodnocení práce bych autora v rámci obhajoby požádala o vyjádření k následujícím tématům:

1. Je výhradní ložisko samostatnou věcí, a pokud ano, je věcí movitou, či nemovitou?
2. Právní úprava poskytování náhrad za omezení vlastnického práva k pozemkům vyplývající z veřejnoprávních předpisů na ochranu složek životního prostředí.

V Praze dne 21. května 2015

.....
JUDr. Karolina Žáková, Ph.D.
oponent diplomové práce